

[Svend Haugaard.]

om forholdene på nogle institutioner rundt omkring i landet.

Det er en meget broget flok, der findes i Christiania, fra de meget idealistiske til de absolut ikke-idealisticke, og jeg er ikke i tvivl om, at de førstnævnte meget gerne ville have mere styr på tingene, men at de sidstnævnte ødelægger mulighederne. Jeg beklager for så vidt, at ideerne ikke tillader, at man har kunnet foretage en sortering. I så tilfælde tror jeg at eksperimentet var lykkedes på en sådan måde, at man fra alle sider havde måttet lytte.

Jeg vil dog ikke afvise, at det, også som det er nu, kan have en vis betydning for sociale tabere, at man på den måde indgår i et samfund med andre, og jeg tror i hvert tilfælde, at det sociale sigte på en række områder er lykkedes lige så godt, som hvis man havde anbragt de pågældende på de tidligere nævnte institutioner. Dertil kommer, at samfundet vel ikke er uinteressert i, at der også er et økonomisk spørgsmål.

Det må erkendes, at der er meget rod på området, både materielt og menneskeligt. Det materielle kan klares med en bulldozer, det menneskelige fortsætter udenfor og findes i øvrigt i forvejen både i gader nærpå og i andre kvarterer af storbyen. Og der skal, i det øjeblik man gennemfører denne saneringsplan, skaffes boliger og en række institutionspladser.

Motiveringen er denne gang brandfare, og det er der for en del bygningers vedkommende, det er rigtigt, men er det stort set værre end i kvarteret uden for plankeværket? Jeg kunne forstå, hvis man sagde: vi vil ikke have den uorden, det må være slut. Det var i det mindste et standpunkt. Men alle ved jo, at det fortsætter i 2 år endnu, og så kan man spørge, til hvilket formål man da vil gribe ind med den foreslåede nedrivning af 60 bygninger. Jo, siger man, det vil koste 19 mill. kr. at sætte dem i forsvarlig stand, og jeg må indrømme, at det ville være tåbeligt, hvis det kun er for 2 år. Men er det rigtigt, at dette er nødvendigt? Og hvorfor har man først opdaget det nu? Der er mange af disse bygninger, der skal nedrives, som er i én etage, og her er der indrettet værksteder og børnehaver osv. Med hensyn til det, der er boliger og kunne være brandfarligt, kunne et krav om brandstiger, op-

lukkelige vinduer, brandmateriel og fjernelse af brændbart affald som en betingelse for fortsat at benytte dem hjælpe ganske betydeligt, og jeg tror, at ved fælles snak kunne man også få et fælles arbejde gjort.

Der er mange af de dømte bygninger, som netop giver plads for de aktiviteter, som jeg før nævnte, og som jeg finder er meget positive. Hvordan skal det fungere derude, hvis man fjerner disse aktivitetsmuligheder? Det er, ligesom man er indstillet på, at det her skal mislykkes. Og boligerne. Ja, man siger, at så kan man bare flytte sammen i resten. Nu er det jo også en slags mennesker, der bor i Christiania, med menneskelige reaktioner, og hvis man bare vil tage dem, der nu bliver boligløse, og putte dem ind til de andre, er det det samme som at sige, at der skal altså være ballade.

Jeg er enig i, at det her skulle aldrig have været begyndt og da slet ikke på den løsagtige måde, som det skete. Men det er sket, og det afhjælpes ikke ved gradvis nedtrapping og ødelæggelse af det, som samler i aktiviteterne derude. Det kan gøres ved et samlet ophør, når man bliver klar over, hvad man skal bruge arealerne til.

Det forekommer mig derfor, at regeringens handlemåde er mere taktisk politisk end sagligt fornuftigt begrundet, og jeg har derfor et forslag gående ud på, at man lader et folketingsudvalg tage fat på sagen, et udvalg, der skal søge kontakt med Københavns kommune, med brandvæsen, politi, børneværn, sundhedsmyndigheder, sociale myndigheder osv. og med beboernes udvalg. Der er så mange modstående påstande og synspunkter, og jeg synes, det var rigtigt, om vi prøvede at danne os et helhedsindtryk af, hvad det egentlig er, der sker. Herudfra kunne man så måske drøfte med ministeren, hvordan man får ryddet lidt bedre op, måske også fjernet enkelte bygninger, hvordan man sikrer mod den værste brandfare, uden at det koster alt for mange penge, hvordan man pynter lidt op på husene med glas og plader og den slags ting, hvordan man får øget betalingen for samfundsudelserne, hvordan man sikrer et bedre samarbejde med myndighederne om sociale problemer, udrensning af kriminelle osv., hvordan man hindrer for stærk tilstrømning af udlændinge, og især hvordan man undgår, at der kommer en optrapping inden for de 2 år,